

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

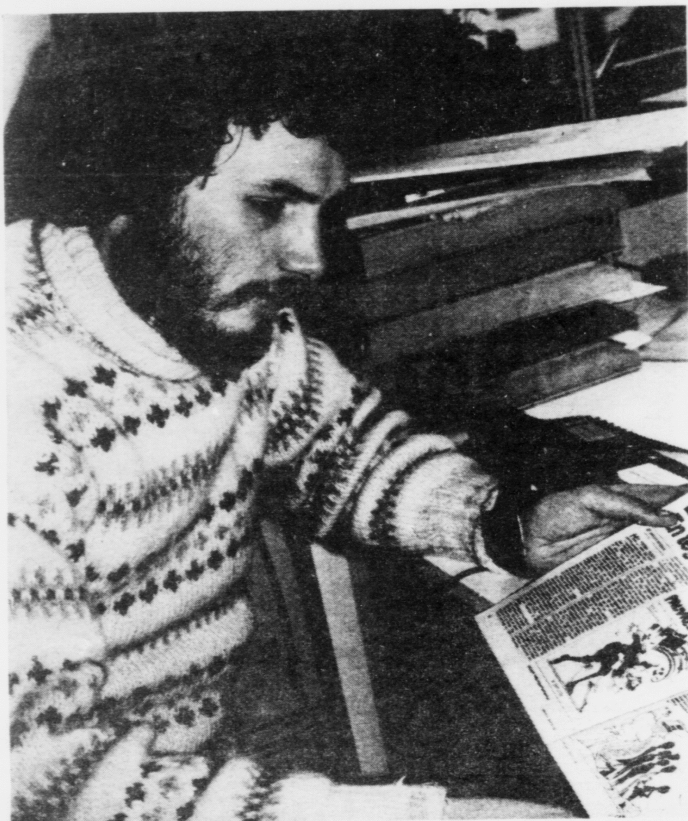

tíðindablaðið sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Roar Olsen: — Eg havi eisini fingið samband við samhugafelagskapin Svalar í Danmark, ið selur batikkilæði, sum kvinnusamtækuvirki í India framleiðir. Átlanin er eisini at keypa vørur frá teimum, um tað eydnast at stovna handil í Føroyum

I lötuni ferdist eg við fyrilestri og ljósmyndaframsýning, sum eg havi fingið útvegað frá Neyðhjálp Fólkakirkjunnar. Fólk eru vælkomn at ringja til min á telefon 13218, um áhugi er fyri at vita meira um hetta

Samhugatiltak:

Ein tráða er betur enn ein fiskur

Orð og mynd
Dagny Joensen

Tað er ikki smavegis hugflog yvir gerðarmálini, tá ungfolk seta sær eitt hvørt fyri.

Nú hefur ungur havnarmaður fingið í lag kaffisolu, sum hann ikki fær vinning

av. Endamálið er at stuðla bøndrunum í triðja heim-

inum.

Roar Olsen er 22 ára gamal. Hann gongur á HF skeið, men hevur áðrenn skúlagongdina eisini ferðast nógv í USA og teimum miðamerikanskum londunum.

A ferðum sínum hevur hann verið ferðamaður, men eisini hevur hann arbeitt í tíðarbilum í Føroyum fyri at fígga ferðurnar.

Hann hevur fingið innlit í gerandisdegnum hjá fátækrafólki í Guatemala, Mexico, Honduras, Zan Salvador og Nicaragua, og heldur, at tann hjálpin, sum verður veidd tilfurskommunum londum, mangan ikki hevur tað ætlaðu ávirkanina. Hann fekk tí hugskotið at gera eitt hvørt, sum stuðlaði fólkinum soleiðis, at tey fingu størri ágóða av arbeiði teirra.

Tá Roar Olsen kom heim- atur, royndi hann at kanna møguleikarnar at flyta vørur inn til Føroyar, og kom hann í samband við felagsskapir í Danmark, eitt nú Neyðhjálp Fólkakirkjunnar, sum arbeidda í hesum londum. Gjøgnum henda felagsskapin kom Roar Olsen í samband við S.O.S. — Veraldarhandil, sum er felagsskapur ið flytir kaffi úr Miðameriku til Hálánds, haðani vørur verður send út um alt Europa og nú m.a. eisini til Føroyar.

Sagan er tann, at Roar Olsen setti áheitan fram á lærustovnunum, og bað fólk stuðla indianar í Guatemala, sum framleiða kaffi, ið hann hevur nevnt SAMHUGA-KAFFI. Ursitið var, at Roar Olsen fekk umbiðið 1/2 tons av kaffi, bæði frá næmingum og lærarum, umframt frá øðrum fólk, sum fingu vitan um tiltakið.

Tá hann skuldi bileggja kaffi úr Danmark, søgdu teir ið stila fyri har, at mongdin var so stór, at teir ikki høvdu so nógv á goymslu. Roar Olsen fekk tá samband við S.O.S. — Veraldarhandil í Hálándi, sum sendi vøruna heim til Føroya.

Nú var bert eftir at fáa til vega pening til tollgjald, og her vendi Roar Olsen sær til Sparikassan í Havn, sum lænti honum pening. Hann skuldi síðan senda vøruna út til brúkaran í Føroyum og fáa

peningin inn, sum skuldi gjaldast innan ein mánaða. Hetta eydnaðist eisini til fulnar.

Fyri at meta um møguleikarnar, sum arbeiðarar í t.d. Guatemala hava, tá teir skulu selja framleiðsluna: Um teir selja til forhandlara í landinum, so fáa teir millum triggjar og fimm krónur fyri kilo, meðan teir fáa 26 krónur fyri somu mongd, tá teir selja til stuðulfelagsskapir og fragta vørna út til strondina, har hon verður umskipað til Europa, m.a. S.O.S. — Veraldarhandil. Hesin felagsskapur selur eisini brúkslist, klæðnavørur umframt matvørur.

Slikir felagsskapir fáa ikki vinning av innfluttu vørnum, men skipa fyri hesum arbeiði út frá loysunarorðum, at tað er betur at skapa arbeiðsplass til fátækrafólki í tilfurskommunum londum, so tey á henda hátt kunnu breyðføða seg og fáa nóg stóra úrtøku, sum tey kunnu liva av.

Prógv er eisini fyri, at slikir felagsskapir gera eitt dygdar-gott arbeiði og at peningurin kemur fram har hann hoyrir heima. Eitt nú Neyðhjálp Fólkakirkjunnar og blaðið Samvirke hevur kannað viðurskiptini hjá felagsskapum í Hálándi og øðrum londum. Ursitið visir, at hetta stuðulsarbeiðið hevur eydnast væl.

Roar Olsen sigur eisini, at slikir felagsskapir eins væl kundi tikið sær vinning fyri vørna, tí tað ikki stríðir móti vanligum handils-politikki. Tí er eingin grund fyri at fjala seg aftan fyri goðgerðararbeiði, um tað var átlanin, at fáa vinning fyri handilsfyrirksemi av hesum slag.

Felags fyri slik tiltøk er, at alt sum verður handlað í felagsskapinum kemur frá samtøkuvirkjum í ymsu londunum.

Spurdur hvi Roar Olsen ger hetta arbeiðið, sigur hann, at tað er út frá sjónarmiðum, at tað er gagnligari at geva hesum fólk eina tráðu til fiska við, enn ein fiska at eta. Hann hevur sjálvur upplivað viðurskiptini og veit, at tað er dugur í

Óli í Áarstovu

Fleiri fólk plaga fyrr ella seinni sjálvi at uppdraga at tey eru lumpað. Eg kenni ein mann, sum ikki hevur uppdragað hetta, hóast tað er fortalt honum

— —

Vandi er fyri at nógvir sjónvarpsskermar verða skøvaðir, nú fólk fara at máta isobarir við passara á skermnum

hesum fólk, og heldur, at tey eins væl og vit, skulu hava menniskjansligar møguleikar at virka og liva undir.

I lötuni kannar Roar Olsen møguleikarnar at stovna eitt felag, sum skal hava til endamáli, at stovna ein handil í Føroyum, har ikki bert Samhugakaffi, men eisini klæðnavørur, matvørur og brúkslist kann keypast.

Hann vil eisini fegin í samband við fólk, sum hava áhuga fyri at veita ókeypis hjálp í arbeiðnum, eins og hann eisini sóknast eftir einum hól til rimiligan pris.

Felagið skal vera átrúna-ligt og politiskt óheft, — tó tað neyvan kann sigast at verða ópolitiskt virksemt, at stuðla fólk í triðja heiminum á henda hátt. Øll sum hava áhuga fyri at veita hjálp eru vælkomn, óansæð hvørji sjónarmið tey hava, sigur Roar Olsen at enda.

— Áhá, tygum biðja meg um pengar ---

— Nei, eg biði um líkið av tygum!

— Nei, nú ber av, sleppið tygum burtur frá mær!